

Lösning på uppgiften i bok N:o 12 Svenska språket.
Uppgift N:o 1.

Den underbara flöjten.

Det var en gång för länge sedan, en liten gosse,
som alltid ansköt sig en flöjt. Men som det var
fattigt i hans hem, så kunde han ej få sin önskan
uppfylld. Detta grubblade gosson mycket på, när
han sig andra barn försämrade. Så en dag
när han som vanligt gick för sig själv i
skogen, mötte hon en liten flicka, som var
ri förm, ri gosson blev aldrig högen och kom
sig inte för att röga nätting. Men flickan, det
var en "Fr" frägade gosson varför han sig så
bekymrad ut, gosson svarade nu sina bekymmer
för flickan, vilken tyckte det var fint för honom.

Sedan satt dom och spikades vid länge, men till slut
sade gosson att han misst giv hem, då tog flickan fram
en liten flöjt, som hon hade gjort i en fiske och sade,
tag den här som ett minne från mig, hoppa hon
färsan. Gosson blev så förskräkt, ri han tödades
knäppt hals i sin kala flöjt, men ri blev han
läng ifrån och tänkte, jag får väl fåsöka dö,
och knäpt hade han satt flöjten till munnen
finer det kom de allra heligaste törne ur den.

Gosson sprang hem och berättade vad han sett och
fört, friidrarna blev såda att gosson blivit
tödlat, men da bliste gosson ett tag i flöjten
och där kom fram de heligaste törnen, ri ingen
hade hitt ri förm märke point. Men det egent-

omhjälpte med flöten vse, att nu gassen
varit aldydig nigen gång, och sedan försökte sycka
sig lat det nu illa, men nu röst gassen
had sina förtidar om förlitelse so de blev
det tärmer i flöten igen. Gassen blev med tiden
en stor man, som förtjänade mycket pengar
på sin flöjt, och han blev sina förtidars glädje
och stöd, på denna alldeudan, och flöten den
har han kvar än i dag.